

man ofte vilde have seet fjernet, naar den anden omtalte Deel altid fra denne Side var kommen den imøde med Beredvillighed, og de store — jeg maa vel falde det — Ulykker, der stundom siges at være komne fra den uformuende Deel, turde vel, naar man vilde undersøgte Sammenhængen, i mange og maasse de fleste Tilfælde netop være opstaaede paa Grund af et ubilligt Tryk fra den bedre eller høiere Stillebes Side. Jeg troer med disse Bemærkninger forøvrigt at kunne overlade det af mig stillede Forslag til sin Stæbne, og jeg skal for Diebliffet ikke med Hensyn dertil ytre mig videre. Kun maa jeg endnu med Hensyn til, hvad jeg har anført under 15de Afstemningspost bemærke, at det blot er en Følge af, at der maatte gøres en Forandring i Udkastets § 3, saafremt man gik ind paa min Indstilling under Nr. 8, ligesom det ogsaa deraf vilde være en Følge, at § 4 udgik, og det er med Hensyn dertil, at mit Forslag under 20de Afstemningspost er steet. Hertil skal jeg for Diebliffet indskrænke mig.

Man: Det er ret uheldigt for en Rigsdagsmand, naar Leiligheden til at udtale sig bliver ham berøvet netop paa en Tid, hvor han har en særdeles Opfordring dertil, og i dette Tilfælde har jeg været, da den nærværende Sag var til første Behandling og der blev begjæret Afslutning, netop som Raden var til mig at skulle tage Ordet. Jeg fik derved ikke engang Leilighed til at opklare en Misforstaaelse fra den ærede Ordførers Side, som det dog virkelig var mig særdeles magtpaaliggende dengang at faae opklaret, og jeg maa derfor bede det høitærede Thing ret meget om Tilgivelse, fordi jeg nu, da Ordet er mig givet, benytter denne Leilighed til at berigtige denne Misforstaaelse. Ordføreren, min ærede Ven, yttrede nemlig, at jeg skulde have sagt, at „naar galt skulde være, saa vilde jeg gaae ind paa en Valgbarhedsensus.“ Der som jeg havde sagt dette, vilde jeg virkelig have ladet en besynderlig Begrebsforvirring komme tilsyne i mit Foredrag; thi dette gik jo fra Først til Sidst ud paa at bestride en Valgretscensus, men derimod at anbefale, naar man vilde have en Census, en Valgbarhedsensus som det ene Rigtige, altsaa ikke

som noget Galt (Hør!); men jeg brugte rigtignok i mit Foredrag de Ord: „naar galt skal være;“ men derved henviste jeg udtrykkeligt til Udvalgets Betænkning Side 148 fra den 10de til den 20de Linje fra oven, men jeg søiede til, at jeg vilde, for at spare paa Tiden, ikke gjentage disse Dittinger af det ærede Udvalg, og jeg formoder, at det er derfra, at den besynderlige Misforstaaelse er kommen. (Ja!). Forøvrigt skal jeg ikke undlade at takke min ærede Ven, Udvalgets Ordfører, for den ridderlige Maade, hvorpaa han har behandlet mig, som har været i det Tilfælde at maatte optræde som hans alvorlige Modstander i denne Sag; thi det er netop saaledes, at frie danske Mænd skulle mødes paa Thing, om de end, kempende med aabent Vizir, stundom staae skarpt lige over for hinanden. Men jeg skal alligevel ikke optage den Handske, som min ærede Ven med sine Modgrunde har henkastet til mig; thi jeg kjender min egen Svaghed kun altfor godt, til ikke at indsee det Bovelige i at indlade mig i en saadan Kamp med ham; jeg har oftere udenfor denne Sal havt Leilighed til at erfare den sjeldne Styrke og den dialektiske Færdighed, hvormed han kan forsvare en Sag, og jeg veed derfor ogsaa, at jeg vilde — idetmindste vilde det faae dette Udseende i Thinget — her komme tilfort, og det høitærede Thing vilde tilkjende ham Prisen. Men jeg skal blot erklære, at min Overbeviisning i denne Sag, der hverken er fra idag eller igaar, er saa fast og saa uroffelig, at jeg paa ingen Maade har kunnet komme til nogen anden Erkjendelse, hvad den omtvistede Sag angaaer, ved de Modgrunde, som den ærede Ordfører har fremsført, men er derved kun bleven endnu mere bestyrket deri. — Jeg skal nu gaae over til nærmere at omtale de forskellige Vandringsforslag, som jeg tilligemed flere ærede Medlemmer af dette Thing har tilladt mig at stille. Det første bestaaer af tvende Dele; den ene Deel, som gaaer ud paa, at Antallet af Medlemmerne i Sogneforstanderskabet skulde stedse være ulige, og den anden, som gaaer ud paa, at, naar Forandringer med Hensyn til Medlemmernes Antal i Sogneforstanderskabet anses nødvendige, at da Afgjørelsen af denne Sag maa overdrages til